

Jézus tanítása szerint a hívő ember akkor terem gyümölcsöt, ha Jézus szőlőtőkén marad, mint szőlővessző. Ameddig ez az állapot fennmarad, addig számíthat termésre. Amint ez az állapot megszűnik az éltető nedvek áramlásának leállításával a gyümölcsözés elmarad. Jézus biztosítja követőinek a lehetőséget, hogy élő, termő kapcsolatban legyenek vele, így egyéni felelőssége a gyülekezeti tagoknak, hogy élnek-e azzal vagy elhervadnak. Tehát gyülekezetünk szellemi egészsége, gyümölcstermő képessége leginkább az egyes gyülekezeti tagok szellemi állapotától függ.

Jézus egyébként két fő okot jelöl meg a gyümölcstermés elmaradásával kapcsolatban. A világ gondjait és örömeit. Azaz a hétköznapi gondjait és élvezeteit. Ez a kettő dolog nőhet gazként a hívő ember köré, hogy végül elválassa Jézus élő folyamától.

Krisztus testében sejtek vagyunk. Kapcsolatban állunk a körülöttünk levő sejtekkel és velük együtt részei vagyunk valamelyik testrésznek. Egy Isten által megszerkesztett rendszer részei vagyunk úgy egyénileg, mint gyülekezetünk szintjén. Egészségünk elősegíti a többi sejt egészségét, gyengeségünk viszont könnyen gyengeségre csábíthat.

Az Isten által alkotott biológiai rendszerek, mind arról tesznek bizonyosságot, hogy ha minden sejt jól végzi a rá szabott feladatát, akkor a rendszer gördülékenyen, olajozottan működik. Ellenkező esetben az egyensúly felborul, egyes sejtek túlterheltek lesznek, míg mások alul terheltek, tétlenségükben pedig akár kártékonyak. A végeredmény pedig instabilitás, deformálódottság, kiégés, betegség, elhalás.

Azaz a mindent vagy semmit elv valamilyen szinten a gyülekezetek életében is megjelenik. Vagy rendesen követjük Jézust és akkor az egymást serkentő folyamatok erősödnek meg gyülekezetünk életében és senkinek nem kell megszakadnia, vagy pedig immel-ámmal követjük és akkor valahogy nem fog rendesen gurulni a dolog. Felelősségünk van egymás irányába. Gyengeségeink a másikat is terhelik, gyengíthetik, erőnyeink a másoknak áldást, támogatást jelenthet.

Ez persze nem azt jelenti, hogy holnaptól parancsszóra mindenkinek hiba és gyengeség nélkül kellene élnie tökéletes hívőként. Hívőként feladatunk az is, hogy egymás gyengeségeit szeretetben hordozzuk és az egy megnyugtató és jó dolog, hogy lehetünk a gyülekezetünkben azok, akik vagyunk, elfogadnak minket, úgy, ahogy vagyunk. Mindemellett mégis tudnunk kell, hogy felelősséggel tartozunk egymásért. Állapotunk nem csak a saját állapotunk, hanem bizonyos szinten a többieké is és viszont.

Ezen gondolatok fényében imádkozzunk ezen a héten azért, hogy megértsük, hogy hol a helyünk a gyülekezetünkben, milyen felelősségeink vannak és mit vár tőlünk Jézus egyéni és gyülekezeti szinten.